

Bilag 1.**Oversigt over de i Aarene 1922—24 til Kaolinindustrien ydede Tilskud.**

Til Støtte for en Genoptagelse af A/S Hasle Klinker- og Chamottestensfabriks Kaolinproduktion blev der i Januar Maaned 1922 med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg truffet den Ordning for Tiden fra December 1921 til 1. April 1922, at der for en Produktion af indtil 4 000 Tons Kaolin blev tilbudt Selskabet et Tilskud af 2 Kr. 67 Øre pr. Ton (svarende til 10 pCt. af Arbejdslønnen) under Forudsætning af,

- at* Firmaet i dette Tidsrum til Stadighed beskæftigede mindst 50 Medlemmer, der opfyldte Betingelserne for at blive Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse,
- at* den for Arbejdet hidtil gældende Akkordløn nedsattes med 20 pCt.,
- at* der eksporteredes $\frac{4}{5}$ af det producerede Kvantum,
- at* Markedsprisen for Kaolin ikke i det nævnte Tidsrum oversteg 40 Kr. pr. Ton, samt
- at* Produktionen — bortset fra Lockouts Indtræden — i hvert Fald fortsattes, indtil Selskabets Lagerbeholdning af Kaolin havde naaet en Størrelse af indtil 1 500 Tons.

Rønne Byraad og Knudsker Sogneraad forpligtede sig til at refundere Staten $\frac{2}{5}$ af Tilskudet.

Ordningen hvilede paa den Betragtning, *at* Produktionen efter de dagældende Priser kun kunde genoptages, dersom Akkordlønnen reduceredes med 30 pCt., og *at* Arbejdsløshedsunderstøttelse til de 50 Arbejdere, der ellers vilde være uden Beskæftigelse, i den nævnte Tid vilde andrage 30 000 à 35 000 Kr., hvoraf $\frac{3}{5}$ skulde udredes af Staten, $\frac{2}{5}$ af Kommunerne, saaledes at Ordningen altsaa betød en væsentlig Besparselse for det Offentlige.

For Tiden December 1921 til 31. Marts 1922 androg Tilskudet 2 806 Kr. 23 Øre, hvoraf Kommunerne refunderede $\frac{2}{5}$ eller 1 122 Kr. 48 Øre. Frost og Lockout hindrede videre Benyttelse af Tilskudsordningen.

Ordningen fornyedes for Tiden 1. April 1922 til 31. December s. A., saaledes at Tilskudet sattes til 2 Kr 50 Øre pr. produceret Ton for en Produktion af indtil 6 000 Tons, og saaledes, at Akkordlønnen reduceredes med 28 pCt., men iøvrigt paa uforandrede Vilkaar. Betingelsen om, at Markedsprisen paa Kaolin ikke oversteg 40 Kr. pr. Ton tydeliggjordes derhen, at en forholdsmæssig Reduktion i Tilskudet skulde finde Sted, dersom den gennemsnitlige Salgspris i det omhandlede Tidsrum oversteg den nævnte Grænse.

For den indtil 31. December 1922 forløbne Del af Finansaaret androg Tilskudet 13 291 Kr. 63 Øre, hvoraf Kommunerne refunderede $\frac{2}{5}$ eller 5 316 Kr. 65 Øre.

Ordningen fornyedes for Finansaaret 1923—24 paa tilsvarende Vilkaar som foregaaende Aar, dog saaledes, at Bestemmelsen om Eksport af $\frac{4}{5}$ af Produktionen bortfaldt, idet Hjemmemarkedet antoges at kunne aftage mere end $\frac{1}{5}$, og saaledes, at den tidligere fastsatte Maksimalgrænse for Kaolinprisen vilde være at nedsætte i Forhold til de som Følge af Pristallets Nedgang nedsatte Arbejdsløninger.

I Finansaaret 1923—24 androg Tilskudet 21 628 Kr. 57 Øre, hvoraf $\frac{2}{5}$ eller 8 651 Kr. 42 Øre refunderedes af Kommunerne.

Tilskudsordningen ophørte med Udløbet af Finansaaret 1923—24.